

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 14 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, declarate de către inculpații

Stavila Victor Anatolie, născut la 01 martie 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Grădescu 3, ap. 66.

Botnari Serghei Constantin, născut la 30 ianuarie 1969, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Izvoarelor 25 A.

1. *Examinat în prima instanță: 08.12.2011-14.03.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 07.05.2012-08.11.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 02.07.2013-11.09.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 martie 2012 Stavila V.A. și Botnari S.C. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime a cîte 400 unități convenționale fiecăruia.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Anton Octavian Boris, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței Stavila V.A. la 31 august 2011, în jurul orei 19.00, atîndu-se în preajma blocului locativ situat pe str. Grădescu 5, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu Anton O.B. și Botnari S.C., din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, acționînd cu un cinism și obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu cet. Stasiev Stanislav Iurie, în urma căruia, toți trei, aplicînd ultimului violență fizică, l-au maltratată, lovindu-l cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, provocîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2690 D din 10.10.2011 vătămări corporale ușoare.

Acțiunile inculpaților Stavila V.A. și Botnari S.C., au fost calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP - *huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, de două sau mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care: Stavila V.A. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar Botnari S.C. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd blîndețea pedepsei și ignorarea prevederilor art. 61 și 75 Cod penal.

3.1 Împotriva sentinței a înaintat cerere de apel nemotivată și avocatul Lazăr Andrei, în interesele inculpatului Stavila V.A., solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

3.2 Inculpatul Stavila V.A., de asemenea a declarat apel, solicitînd casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocînd că provocator al conflictului iscat este partea vătămată; în acțiunile inculpatului lipsește componența de infracțiune imputată și ca urmare acesta să fie liberat de răspundere penală și atras la răspundere administrativă.

3.3 Inculpatul Botnari S.C., la fel a declarat apel, solicitînd casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocînd că provocator al conflictului iscat este partea vătămată; declarațiile ultimului vin în contradicție cu declarațiile martorilor Anton Natalia, Pîntea Iulia, și Stavilă Ion; în acțiunile inculpatului lipsește componența de infracțiune imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința în partea pedepselor, stabilindu-i inculpaților Stavila V.A. și Botnari S.C, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, amendă în mărime a cîte 750 u.c. fiecăruia.

Apelurile avocatului Lazăr A., și a inculpaților Stavila V.A. și Botnari S.C, au fost respinse ca nefondate. În rest sentința menținută fără modificări.

Instanța de apel a reținut că studiind și analizând apelurile avocatului Lazăr A. și a inculpaților Stavila V.A. și Botnari S.C, acestea poartă un caracter declarativ și nu sunt motivate.

Totodată, în opinia instanței de apel, instanța de fond, nu a luat în considerație, că fapta comisă de inculpați face parte din categoria infracțiunii contra securității publice și a ordinii publice, și ea a fost comisă din intenții huliganice, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de apel, luînd în considerație prevederile art. 7, 61 și 75-77 CP, le-a aplicat inculpaților pedepse sub formă de amendă mai mari, prevăzute de lege.

5. Decizia este contestată cu recurs de către inculpatul Stavila V.A., în care se solicită casarea hotărîrilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, liberare de răspundere penală și atragere la răspundere administrativă, invocînd nemotivarea și argumentarea hotărîrilor adoptate de către instanțe, aprecierea eronată de către instanțe a declarațiilor părții vătămate, a martorilor

Anton N., Pîntea I. și Stavila I., instanțele nu au luat în considerație că inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, a reparat prejudiciul material, și-a recunoscut integral vina, instanțele eronat au menționat că inculpatul a fost „în stare de ebrietate”, probele părții acuzării nu confirmă vinovăția inculpatului.

5.1 De asemenea, recurs este declarat și de către inculpatul Botnari S.C., care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor componente ale infracțiunii incriminate; provocatorul conflictului a fost însăși partea vătămată; instanțele eronat au apreciat declarațiile părții vătămate ce se contrazic cu declarațiile martorilor Anton N., Pîntea I. și Stavila I.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Stavila V.A. și Botnari S.C. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor, valoarea lor probatorie și anume: declarațiile în parte a inculpaților Stavila V.A. și Anton O.B., a părții vătămate, a martorilor Bulgac Anastasia, Stavila Ion Anatolie, Anton Natalia Anatolie, Pîntea Iulia Serghei, procesul verbal de consemnare a plângerii verbale (f.d.8), raportul de expertiză medico-legală nr.2690/D din 10.10.2011 (f.d.57-58), procesele - verbale de confruntare din 23.11.2011 dintre partea vătămată și bănuiții Stavila V.A. și Anton O.B. (f.d.62-65), a fost analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârii instanței de fond.

Instanța de apel, în opinia instanței de recurs, corect a concluzionat, că „în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*)”.

Astfel, Colegiul reține, că reieșind din practica CEDO, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de apelanți în cererea sa, instanța de apel just a preluat motivele jurisdicției de primă instanță, ceea ce a dus la neconfirmarea argumentului recurenților privind nemotivarea și argumentarea insuficientă a hotărârilor adoptate de către instanțele judecătorești.

În aceeași ordine de idei, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a statuat, că probele aduse de procuror și apărare au fost apreciate ca incontestabile, fiind puse la baza sentinței de condamnare și ca urmare la stabilirea pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei și personalitatea celor vinovați, corect au fost aplicate în privința inculpaților pedepse sub formă de amendă.

Totodată, instanța de apel corect a concluzionat că instanța de fond nu a luat în considerație, că fapta comisă de inculpați face parte din categoria infracțiunii contra securității publice și a ordinii publice, și ea a fost comisă din intenții huliganice, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75-77 Cod penal, a dus întemeiat la majorarea amenzii aplicate inculpaților.

Referitor la argumentul recurenților precum că, instanțele judecătorești eronat au apreciat declarațiile părții vătămate, martorilor Anton N., Pîntea I. și Stavila I., Colegiul menționează că temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora, instanța de apel deja s-a expus.

Referitor la critica formulată de recurentul Stavila V.A., ce vizează că instanțele au ignorat circumstanțele că inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și acesta și-a recunoscut vina, Colegiul constată că nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de fond în sentința a menționat expres, că: „Conform art. 76 Cp, s-au stabilit următoarele circumstanțe ce atenuază răspunderea penală pentru inculpatul Stavila Victor - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, recunoașterea parțială a vinei sale”.

În ceea ce privește motivul de recurs formulat de inculpatul Stavila V.S., cu referire la menționarea eronată în sentință a faptului că acesta a fost „în stare de

ebrietate” la momentul săvârșirii infracțiunii, Colegiul reține că critica dată a fost invocată direct în faza procesuală a recursului, nu și pe calea apelului exercitat împotriva sentinței. Astfel, partea nemulțumită de soluție adoptată în prima instanță, declarând apelul, nu a invocat critica menționată de nelegalitate, ca fiind invocată direct în faza procesuală a recursului, ceea ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, temeiurile de recurs pot fi invocate în recurs doar în cazurile în care ele au fost invocate în apel, sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Din conținutul recursului nu rezultă că temeiul menționat, invocat în recurs a fost o încălcare admisă de către instanța de apel, deci, recurentul, neinvocându-l în apel, nu a folosit în privința acestui temei calea de atac apelul și, deci, nu este în drept să-l invoce în recurs.

Faptul că inculpații nu sînt de acord cu sentința adoptată, nu a fost luat în considerație de către instanța de apel întemeiat, deoarece acest dezacord nu poate constitui temei pentru desființarea sentinței, totodată instanțele de judecată au examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect au apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În recursurile ordinare declarate de inculpați, hotărârile recurate sunt criticate, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Însă, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în pct. 8) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent. Mai mult, ele nici nu au fost concret invocate de către recurenți în cererea de recurs.

Astfel, analizînd textul hotărîrilor recurate, se observă că acestea corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

În lumina celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul indicat de recurenți nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 14 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, declarate de către inculpații **Stavila Victor Anatolie** și **Botnari Serghei Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 septembrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă